

pen, ydes et militærtillæg i størrelsesordenen 10.300 – 32.800 kr. årligt, idet tillæggets størrelse, som er et aftaleanliggende mellem Finansministeriet, Forsvarsministeriet og de berørte personel-organisationer, fastsættes på baggrund af grad og anciennitet mv. Langt de fleste officerer er dog tildelt et tillæg, som er nærmere den øvre grænse end den lavere. Militærtillægget, som oprindeligt blev fastsat i Betænkning nr. 299 af 1961, dækker i dag en række ulemper ved tjenesten, herunder merarbejde (på indtil 35 timer), rådighedstjeneste, mistede fridage samt godtgørelse for time- og dagpenge for tjenesterejser, der ikke medfører overnatning. Tillægget udbetales til den enkelte officer hver måned, uanset om den pågældende eksempelvis har udført merarbejde eller ej.

Udgangspunktet for godtgørelse af merarbejde er, at merarbejde afspadseres time for time, uden at der først fratrækkes 35 timer. Hvis dette af tjenstlige årsager ikke er muligt, ydes en konstant betaling, der desuden indebærer, at merarbejde udover 35 timer pr. kvartal godtgøres for hver time med den normale timeløn forhøjet med 50%. Denne regel er i overensstemmelse med og udfylder de centralt fastsatte retningslinier i Finansministeriets cirkulære af 7. januar 1998 om arbejdstids-regler for statens tjenestemænd.

Der foreligger ikke et tilstrækkeligt grundlag for at skønne over udgiften ved at afskaffe 35-timersreglen.

Jeg skal gøre opmærksom på, at de problemer, som udspringer af, at hjemvendt personel fra international tjeneste, fx på Balkan, afspadserer optjent frihed, skal ses isoleret fra 35-timersreglen. Under de kommende overenskomstforhandlinger vil Forsvarsministeriet søge at få løst denne problemstilling.

Jeg kan endelig oplyse, at mine embedsmænd har foretaget en grundig gennemgang og vurdering af reglerne for godtgørelse af merarbejde, herunder også overvejet en ændring eller afskaffelse af 35-timersreglen. Indtil videre har disse undersøgelser resulteret i, at der ikke er grundlag for en afskaffelse af 35-timersreglen. Først og fremmest fordi officerer allerede i kraft af militærtillægget hver måned ydes en godtgørelse for et vist omfang af merarbejde, og desuden fordi der er tværgående hensyn af tage til øvrige personalegrupper inden for staten, der har lignende

rådighedsforpligtelser, for hvilke de modtager generelle tillæg.

Spm. nr. S 3742

Til forsvarsministeren (27/8 01) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren udarbejde et notat, der illustrerer, hvilke investeringsbehov der årligt fra 2005 og indtil 2020 vil være påkrævet, for at forsvarets nuværende materiel vil kunne udskiftes i forholdet 1-1?«

Begrundelse

Det danske forsvar står overfor omfattende materielinvesteringer i de kommende år, hvis forsvaret med fornøden hensyntagen til personellens sikkerhed og effektivitet skal kunne løse selv de opgaver, forsvaret løser i dag. På den baggrund forekommer spørgsmålet relevant.

Svar (6/9 01)

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

I Rapport fra Udvalget vedrørende forsvarets materiel, der blev udarbejdet i 1997, vurderes det, at udgiften til en 1:1 genanskaffelse af forsvarets større materielsystemer vil medføre behov for materielanskaffelse svarende til 35 – 40% af forsvarsbudgettet. Det bemærkes, at vurderingen er behæftet med nogen usikkerhed, idet den ikke tager højde for, at der kan være behov for at indføre nye materielsystemer, at den teknologiske udvikling kan reducere behovet for antallet af materielsystemer, og at systemer ikke altid erstatningsanskaffes, men modificeres eller levetidsforlænges. Vurderingen skal derfor justeres i overensstemmelse hermed.

I rapportens materielskitse er der desuden for perioden 2000 – 2011 foretaget et skøn over udgifterne til nyanskaffelse og modernisering mv. af forsvarets materiel. Beregningerne viser, at der skal anvendes ca. 5 mia. kr. årligt til opfyldelsen af forsvarets behov.

Det kan oplyses, at materielanskaffelsernes nuværende andel af forsvarsbudgettet udgør ca. 15% svarende til ca. 2,4 mia. kr. årligt.